Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Buneivestiri

Cuvântul Meu este venirea Mea cu sfinții, căci singur nu umblu nici în cer nici pe pământ, nici în cele nevăzute nici în cele văzute ale facerii lui Dumnezeu.

Vine Domnul cuvânt pe pământ după două mii de ani de la venirea Sa întrupat în pântece de Fecioară și născut Om, ca să plătească prin jertfa Sa pe cruce răscumpărarea omului pierdut din Dumnezeu, ca să-l aducă la Tatăl înapoi pe om, căci omul este lucrarea lui Dumnezeu.

A venit prin înger cuvânt de la Dumnezeu că vine Domnul pe pământ ca să aducă mântuirea omului, dar taina aceasta au înțeles-o atunci puțini de tot, căci cum s-ar fi putut lucra dumnezeiește în vremea aceea dacă n-ar fi fost ținută sub taină venirea Mea de la Tatăl după om?

Mi-am făcut lucrarea pentru care am fost trimis și am căzut apoi jertfă pe cruce ca să Mă arăt Dumnezeu venit în taină după om, căci învierea Mea a treia zi a umplut pământul, și de atunci s-a numărat timpul lui Iisus Hristos până azi și până mâine, iar Eu, Domnul, vin de la Tatăl cuvânt pe pământ la două mii de ani de la nașterea Mea între oameni și apoi învierea Mea și apoi promisiunea că voi veni iar.

Pace ție, popor născut din cuvântul Meu cel de azi! O, pace ție și credință ție, măi popor care stai de vorbă cu Dumnezeu, și ai grijă mare de credință, de statornicia ei, că iată, Eu vin și tot vin, și nu este credință pe pământ ca să vin, dar vin prin credința ta dacă am pus Eu ca să ai credință! O, îi trebuie fapte credinței ca să se dovedească ea, ca să rămână ea, ca să poată ea. Este scris că din pricina duhului lumii iubirea multora se va răci, abia va mai pâlpâi, căci duhul lumii intră prin ochi și prin urechi și prin piele, intră până la os, intră până la inimă și slăbește dragostea cea pentru Dumnezeu și slăbește apoi credința și e de vegheat zi și noapte împotriva duhului lumii, care îl învață pe creștin să ia din lume, să semene cu lumea, căci ca să semene cu Dumnezeu trebuie să se uite la strămoșii care n-au iubit lumea, ci pe Dumnezeu și cărarea după Dumnezeu, lucrarea și fața veșniciei. Dar când Mă uit la viața și la fața creștinului, la purtarea și la îndeletnicirile lui, se vede răcirea dragostei despre care Eu, Domnul, am vestit că va veni peste creștin din pricina duhului lumii, și va căuta creștinul să semene cu lumea, nu cu strămoșii cei sfinți, care iubeau veșnicia și o lucrau pe ea cu viața lor și aveau îndeletniciri sfinte peste ei, o, și Mi-e dor de neam creștinesc care să trăiască pe pământ după legea raiului, și Mi-e dor de dragostea lui Dumnezeu în inima creștinului și în petrecerile dintre frați, o, și Mi-e dor și Mi-e tot dor de lucrarea veșniciei s-o lucreze ei.

O, popor al cuvântului Meu, Mi-e dor de cer pe pământ, măi poporul Meu. Eu n-am plecat în ziua înălțării Mele dintre ucenici, ci doar am intrat în cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu ca să pot să rămân cu ei după felul Meu dumnezeiesc, ca să nu se învețe cu Mine creștinul, ci să slujească Domnului cu credință și cu dor și după datini duhovnicești și cerești cu viața lor, cu dorul lor de Dumnezeu, căci duhul lumii îl muncește pe om pe pământ când el nu se așteaptă, și îl ia pe creștin dinaintea lui Dumnezeu de nu mai știe bietul creștin dacă mai are sau nu pe Dumnezeu cu el, dacă mai poate și Domnul să încapă să petreacă în viața creștinului.

O, fiilor, întristat am fost și acum două mii de ani, întristat sunt și acum, căci duhul lumii Îmi șubrezește iubirea celor ce Mă află și cred și dau să Mă urmeze, iar lepădarea de sine și crucea nu se lipesc odată cu căutarea după Dumnezeu a omului.

Iată dușmanul Meu și al omului: duhul lumii, fărădelegea care crește și tot crește și dă pe deasupra și iau din ea toți și o și plătesc, nu pe degeaba.

Îmi plâng durerea. Dragostea multora s-a răcit și se răcește, o, și de ar mai rămâne și din cei care să caute să se desfacă de sub această primejdie, că nu-i primejdie mare cele ce vin peste lume, precum este scris să vină și să fie, ci semnul răcirii dragostei este dureros, o, și de aceea aduc de știre că este de vegheat și de ales bine calea cu Dumnezeu și neamestecarea cu lumea și cu duhul ei și cu fața ei, căci Eu, Domnul, am căutat cu viață curată de lume cât am stat cu ai Mei și cu ucenicii apoi, și i-am învățat pe toți să nu iubească lumea și îndeletnicirile ei și gusturile ei și lucrările ei meșteșugite să atragă spre lume pe om.

O, e de vegheat, nu e de pierdut vremea. E de făcut gard apoi, ca să mai rămână și Dumnezeu cu ceva, căci amestecul trece peste măsurile toate, și nu mai seamănă omul cu Dumnezeu, nu mai vezi nimic curat de lume și de duhul ei, de cele scoase de ea ca să ia tot omul din destul, și iată, duhul lumii a acoperit fața pământului, precum este scris, și e numai piață peste tot și merge omul și-și cumpără față nouă că nu mai poate altfel, nu mai poate fără cele scoase astăzi și iarăși astăzi, iar dragostea multora se răcește, se tot răcește, și Eu strig la poporul cuvântului Meu să-și facă gard viu și să se apere cu el de duhul lumii și să caute cu Duhul lui Dumnezeu, Care să-l învețe îndeaproape să trăiască pe pământ ca în cer, cu totul după voia lui Dumnezeu, cea care aduce cerul pe pământ și suie pământul la cer prin dragostea de Dumnezeu, căci dragostea dacă se răcește uită omul de Dumnezeu apoi ca și lumea care a uitat de Dumnezeu pentru dragostea de lume, ca și acum două mii de ani când duhul lumii i-a biruit pe oameni să nu tragă după Dumnezeu când Eu, Domnul, am venit să Mă fac cunoscut omului.

O, fiilor, Mi-am spus jalea. Am spus acum două mii de ani de semnul acesta dureros: răcirea dragostei. Ridicați-vă mari cu duhul și cu fapta credinței și stați tari împotriva duhului lumii și îndemnați-vă ca frați ai lui Hristos și rămâneți ai Mei, fiilor. Curățați-vă de pe lângă voi tot ce înseamnă lume, căci Eu l-am învățat pe om cum să trăiască mai frumos, mai sfânt, mai curat, mai neamestecat.

Când intru în casa ta, să am cum să Mă odihnesc, fiule, să nu Mă sfiesc de ceva care nu seamănă cu viața Mea, cu voia Mea, cu dragostea de Dumnezeu, măi copii ai Duhului Sfânt, cu Care vă hrănesc de atâta vreme, fiilor.

Eu știu și cât trebuie îngăduit pentru folosul mersului Meu peste pământ. Eu știu măsura pentru care trebuie să Mă aplec, dar o știu Eu, nu tu, fiule. O, ai grijă de dragostea de Dumnezeu. Nu lucra fără întrebare, fără binecuvântare peste fapta ta, peste dorința ta. Ajustează-ți pentru tine viața Mea, nu viața ta. Eu n-am putut petrece pe pământ în locuri strălucitoare omenește, ci M-am tras cu facerea lui Dumnezeu, nu cu facerea omului, căci eram Dumnezeu. O, așa îi voiesc Eu și pe ai Mei, ca să pot și Eu să am locaș cu ei și să Mă odihnesc cu ei și la ei, căci viața de rai nu are nimic din lumea aceasta, ci are din cer, și are din legea lui Dumnezeu.

Cuvântul Meu este venirea Mea cu sfinții la voi, fiilor care Mă luați din cuvânt. Însuflețiți-vă dragostea și viața de rai, și pe cât puteți și voiți, ieșiți din lume, fiilor. Nu vă amestecați cu lumea, ci dați-vă lui Dumnezeu, și Eu vă voi primi pe voi, precum este scris de cei plăcuți lui Dumnezeu.

Vine Domnul cuvânt la voi și vă crește și vă învață atât de sfânt, fiilor. Eu din iubire vin și vă hrănesc cu mană din cer, fiilor. Să fie iubire între voi și Mine, măi fiilor, iar voi fiți mulțumiți așa.

Voi, cei din cetatea Mea de cuvânt, dați cuvântul Meu spre lucrare celor ce caută după el. O, e mult de lucru pentru întoarcerea omului la Dumnezeu, e mult și pentru cei ce știu cuvântul Meu dat de voi la cei ce Mă caută la voi. Vine vremea să fie scump de tot cuvântul

Meu. Vine vremea iubirii pentru unii care iubesc pe Dumnezeu așa cum cere umblarea după Mine.

Acest cuvânt este îmbrățișarea Mea, vestirea Mea pentru dragoste de Dumnezeu între creștin și Dumnezeu.

Pace peste cei ce se hrănesc cu mana cuvântului Meu! Voi dărui priceperea cu care să înțeleagă poporul Meu voia Mea, dorul Meu după el, după viața lui sfântă.

Pace vouă, o, pace vouă, fiilor din cetate, și celor ce Mă iau de la voi pentru lucrarea asemănării lor cu Domnul, pentru sfințenia lor, căci dorul Meu acesta este: sfințenia celor ce umblă după Domnul cu pașii lor! Amin, amin, amin.

25-03/07-04-2022